

Emajlirec

Celje - skladišče
D-Per

214/1986

Poštšina plačana pri PTT enoti
63000 Celje

COBISS 0

GLASILO DELOVNE ORGANIZACIJE EMO CELJE

LETO XXXVI ŠT. 9 - 25. APRIL 1986

Pomladansko prebujanje narave in človeške zavesti se prepleta v maju. Mnogo let je že od takrat, ko so delavci dvignili glave in zahtevali svoje pravice.

Pisalo se je leto 1868, ko je ZDA zajel val velikih delavskih stavk. Že naslednje leto je val delavskih zahtev pljusnil tudi na staro celino; delavci mnogih dežel

Evrope so organizirano in množično praznovali 1. maj. Tudi pri nas. Tudi 27. aprila v OF slovenskega naroda, da bi se s skupnimi močmi borili proti okupatorjem na ti sovražniku.

naše ozemlje so se zbrali predstavniki različnih političnih strank. Združili so se v OF slovenskega naroda, da bi se s skupnimi močmi borili proti okupatorjem na ti sovražniku.

Delavska in narodna zavest se je z roko v roki borila za osvoboditev. Datuma sodita skupaj, ne le po koledarju, temveč tudi pomensko.

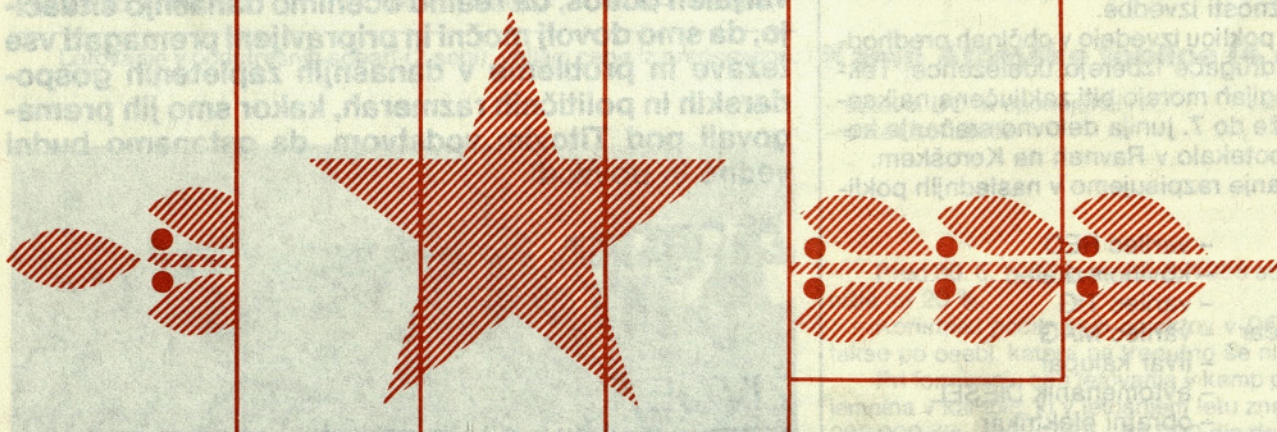
Edvard Kardelj je ob 1. maju 1946 zapisal: Delavski razred se mora nenehno usposablјati za svoje naloge, da bo lahko prevzel odgovornost za ustvarjanje trdnega gospodarskega temelja naše ljudske oblasti. Nenehno se mora učiti: v proizvodnji, pri upravljanju z državo in se pripraviti, da se bo znašel v zapletenih političnih vprašanjih, ki danes pretresajo svet. Delavski razred mora imeti nenehno pred očmi jasno perspektivo za jutrišnji dan, da bo lahko že danes opravil svoje naloge.

Nič ne bi bilo bolj narobe, kot če bi pred današnjimi težavami klecali, izgubljali samozavest ali vero zaradi številnih težav, ki so posledica težke dediščine. Napredek preteklih let najbolj dokazuje, da je v naših ljudskih množicah dovolj zavesti in moči, da lahko premagamo vse težave.

Misli so resda nastale že pred nekaj desetletji, so pa živo napotilo tudi za današnje ravnanje, ko je utrditev gospodarstva in skrb za ohranitev in dograjevanje naše samoupravne poti naša najpomembnejša naloga.

27.april

1.maj

ČESTITAMO OB DNEVU OF IN PRAZNIKU DELA!

Uresničevanje Titovih idej

V nedeljo, 4. maja bo minilo šest let odkar je umrl veliki mož – tovariš Tito.

»Titovo delo in njegovo dosledno uresničevanje sta prihodnost naše socialistične, samoupravne in neuvrščene Jugoslavije. Zagotavljamo jo z bratstvom in enotnostjo, enakopravnostjo narodov in narodnosti vseh naših socialističnih republik in pokrajin, z razvojem socialističnih samoupravnih odnosov in nesebičnim prizadevanjem za vsestranski materialni in duhovni napredek naše družbe, za neodvisnost in neuvrščenost naše domovine. Porok za to je naš delavski razred«, je med drugim zapisano v spominski knjigi v Beogradu.

Delovno srečanje kovinarjev občine Celje in celotne regije

Letošnje delovno srečanje kovinarjev bo potekalo 16. in 17. maja v občinah celjskega območja. Tako kot preteklo leto, smo se tudi letos dogovorili, da občinsko tekmovanje združimo z regijskim ter se s tem izognemo prevelikim stroškom. Dogovorjeno je načelo, da naj bi omogočilo udeležbo vsem prijavljenim, razen v primeru, da je v katerem poklicu preveč kandidatov z oziroma na možnosti izvedbe.

V takem primeru pa v poklicu izvedejo v občinah predhodno tekmovanje oz. kako drugače izberejo udeležence. Tekmovanja v občinah in regijah morajo biti zaključena najkasneje do 20. maja, saj bo že do 7. junija delovno srečanje kovinarjev Slovenije, ki bo potekalo v Ravnah na Koroškem.

Tekmovanje oz. srečanje razpisujemo v naslednjih poklicih:

– kovinostrugar	– varilec REO
– kovinobrusilec	– kovinorezkalec
– orodjar	– varilec TIG
– konstrukcijski ključavničar	– varilec MAG
– strojni kovač	– livar kalupar
– plamenski varilec	– avtomehanik DIESEL
– avtomehanik OTTO	– obratni električar

Regijsko tekmovanje bo izvedeno v vseh poklicih, razen v poklicu livar-kalupar, kjer smo se že na KO pri MS ZSS za celjsko območje dogovorili, da organiziramo samo občinsko (Celje in Žalec) s tem, da se uvrsti na republiško tekmovanje en predstavnik Žalca in en ali dva iz Celja.

Zveza sindikatov Slovenije
Občinski svet Celje

Tito ostaja veliko ime v naši zgodovini in zgodovini človeštva, doma in v svetu. Življenjska in revolucionarna izkušnja ga je opozarjala, da mora gledati na cilje našega razvoja v najtesnejši povezavi z dogodki v svetu. Zapustil je bogato zakladnico izkušenj, ideje, poguma, ki je potreben za velika dejanja, optimizma, brez katerega ni mogoče premagovati težav in človečnosti, zaradi katere so ljudje pripravljani tudi na žrtve. Maršalov lik ostaja vzor, delo velikega revolucionarja in borca za delavske pravice nas zavezuje, da imamo do njegove zapuščine ustvarjalni odnos, da realno ocenimo današnjo situacijo, da smo dovolj močni in pripravljeni premagati vse težave in probleme v današnjih zapletenih gospodarskih in političnih razmerah, kakor smo jih premagovali pod Titovim vodstvom, da ostanemo budni vedno in povsod!

**ŽIV JE,
KER JE ŽIVO NJEGOVO DELO,
KER SMO ŽIVI MI,
TRDNO ODLOČENI
NADALJEVATI
NJEGOVO POT**

Kako in kje bomo letovali?

Do poletja je sicer še daleč, vendar pa je tudi že čas, da pomislimo, kje in kako bomo preživel letošnji oddih. Želja je mnogo, na žalost pa so finančne zmožnosti tiste, ki nam iz leta v leto vse bolj določajo »kaj bomo počeli v prostem času«. Zato je povsem razumljivo, da je vedno več interesa za letovanje v »emovskih« in najetih zmogljivostih, v lastni režiji pa oddih v bližnjih obmorskih krajih v Istri in Kvarnerju, saj so stroški prevoza vedno višji. Verjetno pa bo med nami tudi precej takšnih, ki se bodo dopusta ob morju ob letošnjih kar zasoljenih cenah odrekli in bodo proste dni raje porabili za opravljanje najrazličnejših del doma in se le za kakšen dan odpravili na krajši izlet.

O ceni letovanja za sezono 1986 v počitniških objektih, s katerimi razpolaga oziroma upravlja naša DO, so spregovorili tudi delegati TOZD in DSSS na izvršnem odboru DS DO v petek, 11. aprila.

V EMO bomo torej v letošnjem letu »počitnikovali« po naslednjih cenah:

Počitniški dom Crikvenica – penzion

II. do VII. izmena (30. 6.–29. 8. 1986)

- delavci DO Emo in upokoenci 3.000,-
- zakonski partnerji, zaposleni v drugi DO 3.600,-
- otroci od 3 do 12 let 2.200,-
- ostali koristniki (bratje, sestre in ostalo sorodstvo) 4.500,-

I. in VIII. izmena (20. 6.–30. 6. in 29. 8.–8. 9. 1986)

- delavci DO in upokoenci DO Emo 2.400,-
- zakonski partnerji, zaposleni v drugi DO 2.840,-
- otroci od 3 do 12 let 1.760,-
- ostali koristniki (bratje, sestre in ostalo sorodstvo) 3.600,-

Prehrana v PD Crikvenica

	zajtrk	kosilo	večerja	skupaj
– delavci DO in zakonci	350,-	900,-	750,-	2.000,-
– otroci od 3 do 12 let (60 %)	210,-	540,-	450,-	1.200,-
– ostali koristniki	400,-	1.200,-	900,-	2.500,-

Letovanje v podstrešnih sobah (2 sobi), veljajo cene iz predsezone.

Kamp prikolice (od 30. 6.–29. 8. 1986)

- kamp Lanterna, Vrsar, Selce (4 do 5 oseb)
- delavci DO in upokoenci 2.000 din dnevno
- ostali koristniki 3.000 din dnevno

Kamp Kačjak (3 osebe)

- delavci in upokoenci 1.000 din dnevno
- ostali koristniki 1.500 din dnevno

Kamp Atomske toplice (4 osebe)

- delavci DO in upokoenci 1.200 din dnevno
- ostali koristniki 1.700 din dnevno

Pred 30. 6. 1986 in po 29. 8. 1986 so cene korišćenja kamp prikolic nižje za 20 %.

Koristniki počitniških objektov v DO Emo, še doplačajo turistično takso po osebi, katera pa trenutno še ni znana.

Pri formiranju cen letovanja v kamp prikolicah, se je upoštevala najemnina v kampih, ki v letošnjem letu znaša po prikolici 168.000 din do 280.000 din. (Leta 1985 – 65.000 din do 78.000 din). V najemnini ni zaračunana turistična taksa. S takšno ceno korišćenja kamp prikolic, se pokriva samo najemnina (izračunano na korišćenju 90 dni), vse ostalo kot je amortizacija, zimovanje prikolic in ostalo delo, se ne upošteva pri pokrivanju stroškov letovanja.

Delavci DO EMO imajo možnost obročnega odplačevanja (počitniški dom Crikvenica – 6 mesecev, avtocamp prikolice – 3 mesece). Prvi obrok se začne plačevati 18. 6. 1986, zadnji pa 18. 8. oz. 18. 11. 1986. Obročno odplačevanje bo potekalo preko oddelka za obračun osebnih dohodkov.

Naši delegati v skupščinah SIS

V skupščine SIS so bili 13. marca 1986 izvoljeni naslednji delegati:

a) SIS otroško varstvo

BELUŽIČ Cvetka
BELEJ Friderik
CIKAČ Blaženka
DEČMAN Marija
GOLČMAN Meta
HRIBERŠEK Darja
JAZBEC Milena
JAGER Brigita
NIŠAVIČ Miroslava
OKROŽNIK Bogdana

d) SIS telesna kultura

GREGORČIČ Emil
KAVČIČ Matjaž
KNEŽEVIČ Boško
KOROŠEC Borut
LIPAR Anton
NENADIČ Dragica
ORLIČNIK Ana
RATEJ Ivan
STEVANIČ Milivoj
TEPEŽ Vojko

f) SIS zdravstvo

GORENAK Milena
GREGUR Ljudmila
JURGEC Janez
KOVAČIČ Gusti
MUHOVEC Darinka
ORLIČNIK Ana
PLANINŠEK Ana
PRELOŽNIK Janez
ŠPEGLIČ Ivan
ŽIBRET Vlado

b) SIS socialno skrbstvo

BESEDANJAK Šonja
ČATER Breda
DEČMAN Marija
FLIS Marjana
GORJUP Vlado
HOJNIK Ivan
HROVATIČ Miran
KAMENIK Marija
POHAR Silva
SAMARDŽIČ Ana

e) SIS kultura

ČAKŠ Marjan
GLUVIČ Marija
GUČEK Breda
JEKL Sandi
KREMPUŠ Vinko
MIRNIK Stanka
REBEVŠEK Vili
PIŠEK Marija
POCAJT Janez
PUŠNIK Alenka

g) SIS samoupr. stan. skupnost

ČRETNIK Ana
DOBRIŠEK Zlatko
FAZLIČ Jasim
KOVAČIČ Jožica
KLANČNIK Gorazd
KRAMPERŠEK Srečko
LJUBEK Vlado
MALGAJ Marjana
ODLAZEK Stanko
ZAKRAJŠEK Helmut

c) SIS zaposlovanje

BRAČUN Marta
GRMEK Anton
JAUŠOVEC Roman
KRAJNC Franc
MLEKUŠ Ferdinand
NOVAK Marjan
RAVNJAK Dušan
RAMŠAK Milan
VRAČUN Karel
ZAKRAJŠEK Helmut

č) SIS izobraževanje

ČVIKL Vojko
ČAKŠ Marjan
DIMEC Nuša
JURC Rudi
KORENT Jože
OPREŠNIK Lidija
PADAR-VREČKO Adela
RESINOVIČ Fedor
ŠTANCER Antonija
VERDEV Metka

DISCIPLINSKA KOMISIJA DO

RAMŠAK Milan – predsednik
GROS Stojan – namestnik
SAMEC Florjan – namestnik

Zunanji člani disciplinske komisije

1. BRINAR Manja	VVO Zarja
2. CEPUŠ Jože	Ingrad
3. HROVATIN Jože	Cinkarna
4. KARNER Ivan	Klima
5. KOROŠEC Alojz	Libela
6. KREČA Jože	Temeljno sodišče Celje
7. KUKOVIČ Higin	Temeljno sodišče Celje
8. MAJER Martin	Klima
9. PRIMC Branka	Zavod za spom. varstvo
10. RUPNIK Anton	Obutev
11. SOTOŠEK Ladislav	Kovintehna
12. VAROVIČ Milica	Tkanina
13. ŽOLGER Tomo	Cinkarna

Drobne zanimivosti

– **PO KOLIKO BO ALUMINIJ** – Zadnje čase je slišati zelo različne ocene, koliko bo letos treba odšteti za tono aluminija. Napovedovalci so si v glavnem edini le v tem, da bo cena aluminija letos še padala. Tako denimo pri McLaine Watson napovedujejo, da bo v prvem četrtletju tona aluminija stala v povprečju 1090 dolarjev (344 tisoč dinarjev) v drugem 1081, v tretjem 1056 in v zadnjem četrtletju 950 dolarjev (300 tisoč dinarjev). Londonski strokovnjaki pri Merrill Lynch pa denimo napovedujejo, da bo treba v prvem četrtletju odšteti za tono aluminija med 1146 in 1190 dolarjev. (362–376 tisoč dinarjev). (T. G.)

– **NAPRAVA ZA SVEŽO VODO** – Z napravo, ki so jo izdelali v Švici, v štirih minutah dobijo 2,5 litra sveže in čiste vode. Vodo sterilizirajo z ozonom, ki ga proizvaja poseben generator. Naprava, ki jo poganja električni tok, tehta 4 kilograme. (J. P.)

– **PREKINJENA PROIZVODNJA** – Zaradi nizkih cen svinca na svetovnem trgu se je družba Penarroya odločila, da v svojih obratih v Španiji

ne bo več pridobivala svinca. Kot so napovedali, proizvodnje zagotovo ne bodo obnovili pred polletjem. Tako Penarroya letos tudi ne bo izvozila 34 tisoč ton svinca, kolikor je načrtovala ob začetku leta. (T. G.)

– **SPET VEČ ALUMINIJA** – Po podatkih Ipai (International Primary Aluminium Institute) so lani zahodne države proizvedle 11 milijonov in 953 tisoč ton aluminija, leto prej pa je proizvodnja dosegla 12 milijonov 457 tisoč ton. Najbolj je proizvodnja upadla na Japonskem, in sicer za 21,2 odstotka, v ZDA za 14,7 odstotka, medtem ko se je v Evropi zmanjšala za 4,3 odstotka. V Oceaniji se je povečala za 9,3 in v Latinski Ameriki za 7,6 odstotka. Kot napoveduje Ipai, se bodo letos proizvodne zmogljivosti spet nekoliko povečale, tako naj bi znašala vsa svetovna proizvodnja letos 13 milijonov in 950 tisoč ton (lani 13 milijonov in 830 tisoč ton). (T. G.)

BOLJŠA FOLIJA – Nova tanka folija, imenovana seet, je pomemben korak v tehniki pakiranja. Običajna folija, ki je razširjena po vsem svetu, zadržuje vodno paro, če se ta kondenzira, pa se razvijejo plesni. Novi material je pravzaprav zaščitna obloga iz aluminijske folije, ki prepre-

čuje zbiranje vodne pare in plinov. Drugi sloj je iz poliestra, ki preprečuje raztezanje, notranji sloj pa je iz običajnega poliestilena. (M. F.)

VARČEVANJE ENERGIJE S TIŠINO – V neki britanski šoli so poskusno uvedli poseben sistem za varčevanje z energijo, ki je kombinacija zvočnih in svetlobnih senzorjev, termostata in računalnika. Ko je učilnica prazna, zvočni senzorji zabeležijo tišino in odklopijo razsvetljavo in gretje. Ko se dnevna svetloba poveča, se luči ugasnejo. Ponoči računalnik varuje prostore pred vlomom. Ob najmanjšem šumu vključi alarm. (M. F.)

PREMIČNE SONČNE BATERIJE – Solarne baterije, ki se obračajo za sončno svetlobo, lahko proizvedejo še enkrat več energije kot pritrjene baterije. Kontrolni sistem je opremljen z dvema celicama – senzorjema, ki spremljata gibanje sonca, poseben motor pa obrača baterijo. Če je vreme oblačno, baterija ne spreminja smeri. Baterija je uporabna za polnjenje akumulatorjev, napajanje ventilatorjev in baterij, večji sistemi pa so primerni za napajanje črpalk za vodo. (M. F.)

h) SIS raziskovanje

ČAKŠ Marjan
IVANČIČ Ilija
MAČEK Karel
OCVIRK Franc
PETELINŠEK Marjan
POGLAJEN Janez
REJC Edi
ŠTIMULAK Janez
ZDOVC Tomislav
ŽLIČAR Anton

i) SIS SPIZ

BALS Cvetko
CENTRIH Hermina
GOSTEČNIK Ivanka
KRESE Ludvik
KUKOVIČ Silvo
MIKOLA Albin
PEČAR Štefka
PANTNER Anton, st.
REBERŠAK Ferdo
ZAKRAJŠEK Helmut

Pajek tudi v Celju

V Ljubljani in nekaterih drugih slovenskih mestih pajki pridno odvažajo nepravilno parkirana vozila, vse pa kaže, da bo takšno vozilo kmalu dobilo tudi Celje.

Občina in samoupravna komunalna skupnost bosta financirali preureditev vozila ZŠAM Celje (približno 8 milijonov dinarjev), ki bo tudi prevzel odvažanje vozil. Nepravilno parkirana vozila bodo odvažali na novo-zgrajeni avtoport ob Kidričevi cesti, ki je ograjen. Lastniki pa bodo lahko vozilo dobili nazaj pri čuvaju parkirišča – seveda potem, ko bodo plačali odvoz.

S. Š.

Parkirišče za tovornjake

Od začetka aprila je v Celju odprto avtoport-parkirišče za tovorna vozila – ob Kidričevi cesti. S parkiriščem, ki ima svojega čuvaja in je osvetljeno, upravljajo celjske Javne naprave.

To parkirišče je pomembna pridobitev za Celje, saj je pravzaprav osnovni pogoj, da se v mestu izkorenini »divje« parkiranje tovornjakov.

Na parkirišču je že postavljena čakalnica z urejenimi sanitariji in tušem ter javna telefonska govorilnica, v bližini pa so svoja predstavništva odprle tri delovne organizacije (Prevoznništvo Celje, Vektor Ljubljana in Hmezad Žalec), letos pa naj bi odprli še pet predstavništev ter uredili bife. Če bo dovolj denarja, bi parkirišče tudi asfaltirali. Zaenkrat je 35 parkirnih prostorov za tovornjake s priklopniki, če bo potrebno, pa bi lahko kasneje avtoport tudi razširili.

S. Š.

CELJE – GREVENBROICH

Pričetek novega obdobja in sodelovanja

V soboto 5. aprila sta predsednik Občinske skupščine Celje Edvard Stepišnik in župan zahodnemškega mesta Grevenbroich Hans Gottfried Bernath podpisala listino o dolgoročnem sodelovanju med obema mestoma.

Namen listine je predvsem v zblizanju ljudi obeh mest, spoznavanju njihovih življenskih navad, predvsem pa pospeševati in krepiti navezanost na domovino tistih Slovencev in Jugoslovancev, ki živijo in delajo v tem nemškem mestu.

Listina naj bi spodbudila tudi sodelovanje na gospodarskem in kulturnem področju, obenem pa krepila prijateljske vezi prebivalcev, ki

naj bi skupaj prispevali k zblizavanju narodov in miru v Evropi.

Listina o prijateljstvu in sodelovanju med Celjem in Grevenbroichom je potrditev skupne odločitve o velikih možnostih gospodarskega sodelovanja, predvsem pri izvozu izdelkov in uvozu za Celje prepotrebne sodobne tehnologije, kakor tudi v krepitvi kulturnega, športnega in znanstvenega sodelovanja.

Prav gospodarstvo naj bi bilo tisto, ki bo v prihodnje nosilec oziroma temelj sodelovanja med mestoma. Grevenbroich namreč nudi velike možnosti. Torej si bo moč pridobiti marsikakšno tehnološko novost in marsi-

kaj izvoziti. Vendar pa je uspešnost gospodarskih stikov z Grevenbroichom v veliki meri odvisna od tega, kako bo celjsko gospodarstvo sposobno izpolnjevati stroge zahteve po kakovosti izdelkov in časovnih rokih, ki so na zahodnem trgu zelo natančno opredeljeni.

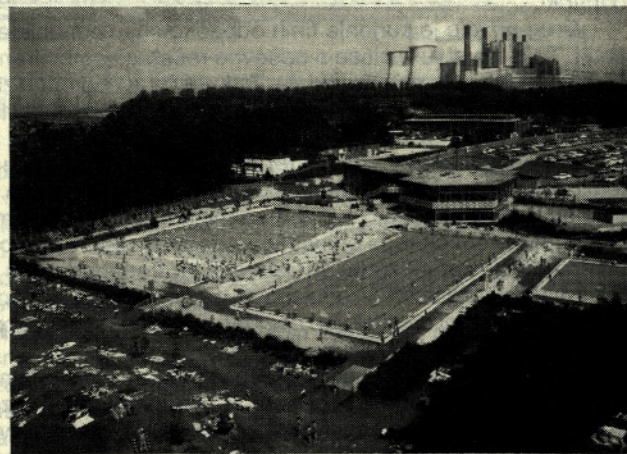
Eno izmed že delno dogovorjenih oblik sodelovanja predstavlja dogovor s frankfurtsko banko LHB – Internationale handels bank. Predstavniki razvojnega centra Celje so v njej predstavili potrebe po sodelovanju z nemškim gospodarstvom ter konkretno obrazložili načrt organizaciji YU boutique trgovine v Grevenbroichu. Načrte so v tej banki ugodno ocenili in zagotovili sodelovanje pri naših izvoznih poslih. Zamisel o celjskem butik v kombinaciji s turistično informativnim oddelkom v Grevenbroichu so podprli tudi predstavniki gospodarske zbornice tega mesta.

Potekajo tudi dogovarjanja o turističnem sodelovanju, konkretno so najdlje dogovori z zdraviliščem Dobrna, ki bo prav v te namene tudi obnovil zgradbo Zagreb.

Trenutno je najmočnejše poslovne vezi stkal LK Savinja, ki z veliko lesno industrijo Brenner sodeluje že kar nekaj časa. Proučujejo se tudi predlogi glede širitve kroga sodelujočih delovnih organizacij, saj je možnosti

Naša delovna organizacija že vrsto let uspešno sodeluje z znano kemično tovarno RHENANIA GmbH iz okolice Grevenbroicha. Ali se bo naše sodelovanje v prihodnje razširilo še na kakšna druga področja oziroma ali se bomo povezali še s kakšnimi drugimi partnerji pa bo verjetno znano čez čas, ko se bo vsebina listine, oziroma vsebina medsebojnih odnosov potrjevala tudi z dogajanjem.

Odprti bazeni, v ozadju termoelektrarna.

še dovolj. Začeti je treba z drobnimi a odločnimi koraki in ob tem potrdili medsebojno zaupanje. Do sedaj stka ne vezi med obema mestoma in podpis listine o prijateljstvu in sodelovanju to omogočajo, uspeh pa je odvisen od posameznikov na različnih področjih in od tega v kolikšni meri se bo razširil krog sodelovanja na prebivalce obeh več kot tisoč kilometrov oddaljenih mest.

Osnovni podatki za mesto Grevenbroich:

Število prebivalcev 56.471, površina mesta 102,5 km², nadmorska višina 45 m, število šol: 15 osnovnih, 2 posebni, 7 višjih, 2 realki, 1 poklicna, 2 gimnaziji.

Število hotelov in gostinskih obratov 178, število tujskih postelj 193.

Socialne ustanove – 24 otroških vrtcev, 70 igrišč za otroke in mladino, 13 domov za starejše občane.

Šole, vrtci, bivališča in delavnice za prizadete – 551 mest.

Bolnica – 330 postelj; TBC – oddelek – 44 postelj. Šport – 2 veliki športni dvorani, 19 športnih dvoran, 2 telovadnici, 33 športnih igrišč, 6 strelišč, 1 minigolf, 4 pokriti bazeni, 2 odprta bazena.

Mesto je pobrateno še s krajem St. Chamond iz Francije.

Kraj se prvič omenja v 11. stoletju, mestne pravice pa je pridobil leta 1311.

Pogled na središče mesta Grevenbroich

Celje

5. št. Slovenien
5. št. Jugoslavien

Grevenbroich

Bundesrepublik
Deutschland

Grevenbroich

3. št. republika
Nemčija

Celje

5. št. Slovenija
5. št. Jugoslavija

PARTNERSCHAFTS URKUNDE

Im Namen aller ihrer Bürger erklären die Gemeindeversammlung der Stadt Celje und der Rat der Stadt Grevenbroich, daß sich beide Städte in freundschaftlichem, partnerschaftlichem Sinne verbinden wollen.

Die Gemeindeversammlung der Stadt Celje, vertreten durch Edvard Stepišnik, sowie der Rat der Stadt Grevenbroich, vertreten durch Hans Gottfried Bernath, gehen durch Unterzeichnung dieser Urkunde die Verpflichtung ein:

- die Menschen beider Städte, ihre Sitten, Bräuche und Lebensgewohnheiten einander näher zu bringen; insbesondere die Heimatverbundenheit der in Grevenbroich lebenden Slovenen-Jugoslawen zu fördern und zu stärken,
- den gegenseitigen Austausch auf allen Gebieten zu unterstützen.

Diese Verpflichtung soll über die freundschaftliche Verbindung beider Städte und ihrer Bewohner hinaus der Annäherung der Völker und dem Frieden in Europa dienen.

Celje
Für die Stadt Celje
Edvard Stepišnik

Grevenbroich den 22. 03. 1986
Für die Stadt Grevenbroich
Hans Gottfried Bernath

LISTINA

O DOGODROČNEM SODELOVANJU
IN PRIJATELJSTVI

Imenu svojih občanov izjavljata Svet mesta Grevenbroich in Skupščina občine Celje, da se obe mesti želita povezati v duhu prijateljstva in sodelovanja.

Svet mesta Grevenbroich, ki ga zastopa župan Hans Gottfried Bernath in Skupščina občine Celje, ki jo zastopa predsednik Edvard Stepišnik, se s podpisom te listine zavezuje:

- zblizati ljudi obeh mest, njihove navade, šege in način življenja, predvsem pa pospeševati in krepiti navezanost na domovino v Grevenbroichu živečih Slovencev-Jugoslovancev,
- podpisati medsebojno izmenjavo na vseh področjih.

Ča obveza naj preko prijateljske veze obeh mest in njihnih občanov prispeva k zblizavanju narodov in k miru v Evropi.

Grevenbroich
Sa mesto Grevenbroich
Hans Gottfried Bernath

Celje 22. 03. 1986
Sa mesto Celje
Edvard Stepišnik

Listina o prijateljstvu in dolgročnem sodelovanju med zahodnonemškim mestom Grevenbroich, ki so jo podpisali 21. marca v Grevenbroichu in 5. aprila v Celju.

Možnosti uporabe sodobnih konstrukcij naprav za realnejšo izkoriščanje trdnih goriv v energetske namene

KURJENJE FINIH ODPADKOV

Za kurjenje finih odpadkov štejemo uporabo vseh vrst odpadkov kot so žagovina, oblanci, sekanci, ostružki, iverje itd. do velikosti, ki so še primerne za pnevmatsko transportiranje.

V osnovi ločimo dve izvedbe samega kurišča; prvo je kurišče z ravno rešetko vgrajeno direktno v kurilno cev klasične izvedbe trovlečnega kotla (sl. 6). Vpihovanje finih odpadkov se vrši preko pnevmatskega dozirnega sistema. Ta sistem je primeren za kurjenje lesnih odpadkov z majhno vlažnostjo – do 20 %. Pepel se nabira pod rešetko nekaj pa se ga nabere na samih obratih dimnih plinov v samem kotlu ostalo do predpisane meje onesnaženja pa se izloči iz v multiciklonu. Sistem je zelo enostaven in zanesljiv, uporablja pa se za manjše enote okoli 1–3 MW toplotne moči predvse tam, kjer imajo samo finalno proizvodnjo in so na razpolago suhi odpadki.

Drug princip je kurjenje finih odpadkov na vodnohlajeni poševni rešetki. To je v bistvu kurišče s poševno rešetko kombinirano z ravno prav tako vodnohlajeno rešetko (sl. 7). To kurišče je uporabno za kurjenje finih odpadkov vlažnosti do 60 %. Seveda se v odvisnosti od vlage spreminja način doziranja. Pri vlažnem gorivu je potrebno gorivo na zgornjem delu rešetke posušiti nato odpliniti ter nato pokuriti. Zato je tu v uporabi sistem doziranja z nihajočim dodajalcem ali pa preko ciklona. Ti sistemi dodajanja nam omogočajo tudi natančnejšo regulacijo primarnega zraka glede na sistem čistega pnevmatskega doziranja, kjer moramo pri nižjih obremenitvah zaradi zraka potrebnega za transportiranje odpadkov delati z večjimi presežki. V odvisnosti od vlažnosti goriva pa je potrebno samo kurišče tudi manj ali več obzidati, zaradi doseganja optimalnih temperatur zgorevanja v kurišču.

Pri sami pripravi goriva in transportu je potrebno omeniti še odjemno napravo, ki je vgrajena v silosu (sl. 8). Ta je pomembna zaradi funkcionalnega vklopa v avtomatsko delovanje kotlovske naprave. Pomemben pa je sam princip zgornjega odjema. Ta sistem je predvsem primeren za vlažnejše materiale, kjer lahko pride do tvorbe obokov ali drugih zamazitev. S pomočjo zgornjega rotorja in ročic z nazobčanimi kolesi in polžasto izvedenega droga zagotovljena enakomernost odzemanja, ki se vrši na samem dnu silosa. Možnost regulacije odvzema je preko spreminjanja vrtiljave ali s nastavitvijo dozirnega krožnika.

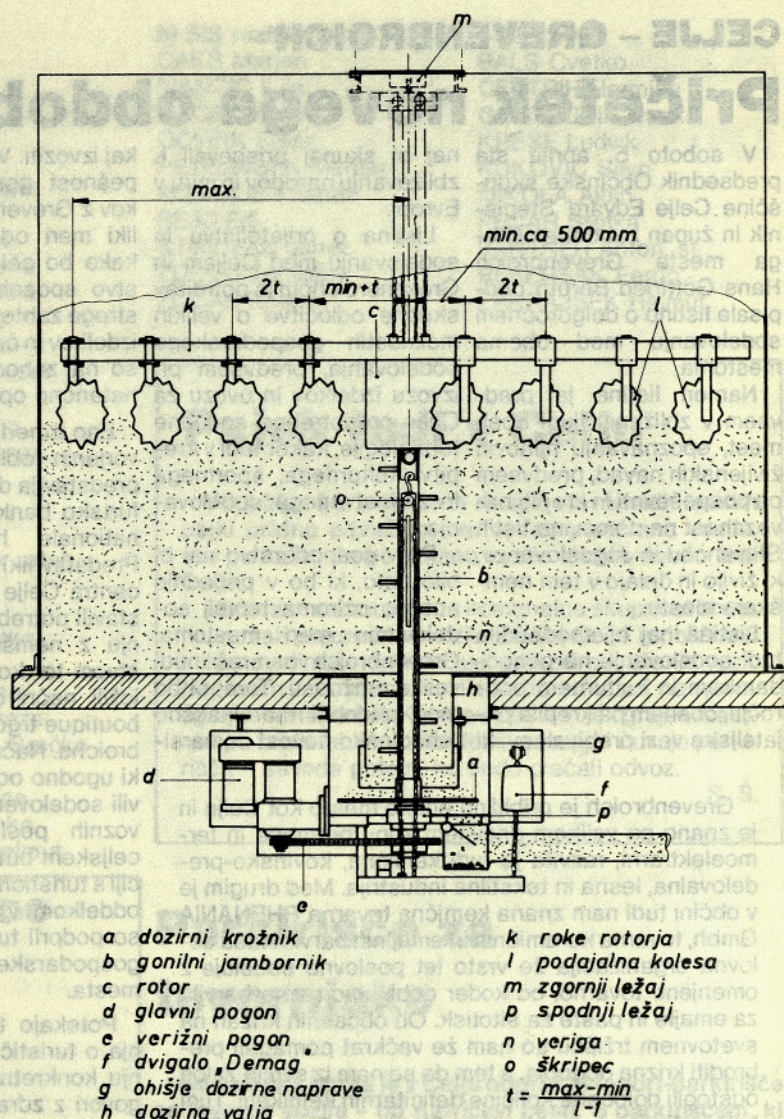
Skladišni prostor silosa in vsi deli naprave za odzemanje so lahko pristopni in se tako v nasprotju s sistemi s spodnjim odvzemom lahko zamenjajo brez bistvenih obratovalnih motenj.

Kurišče s poševno rešetko se uporablja največ tam kjer je vlažnejše gorivo ter tam kjer se pojavi še nekaj kosovnega odpada, katerega je možno pokuriti z direktnim nalaganjem v kurišče. Najbolj pogoste so enote okoli 2–4 MW.

KURJENJE KOSOVNIH ODPADKOV

Pri nas je lesno-predelovalna industrija zelo razvita in obstajajo industrijski velikani, kjer se pojavljajo vse oblike odpadkov, so pa tudi manjši, ki imajo dosti kosovnega odpada. Zato je poleg možnosti, da se neregulirano kuri kosovni odpadek v samem kurišču s poševno rešetko, konstruirano tudi jaškasto kurišče za kurjenje samih kosovnih odpadkov (sl. 9). To je v bistvu iz membranskih sten zaprt jašek s spodnjo ravno rešetko z vgrajenim sistemom za razgrebanje (sl. 10).

Ceprav je možnost izvedbe kotlovske naprave za kurjenje samega kosovnega odpada, se v praksi največkrat pojavi potreba po kombinaciji

Slika 8 – Odjemna naprava

kurjenja finega odpada in kurjenja kosovnega odpada, kar se doseže s posebno izvedbo kotlovske naprave (sl. 11).

Odločitev za izvedbo jaškastega kurišča je največkrat pogojena tudi s možnostjo kurjenja najrazličnejših odpadkov, ki se pojavljajo pri predelavi kot so ostanki furnirja, ivernih plošč, okrajki, lepenka, ostanki embalaže ipd.

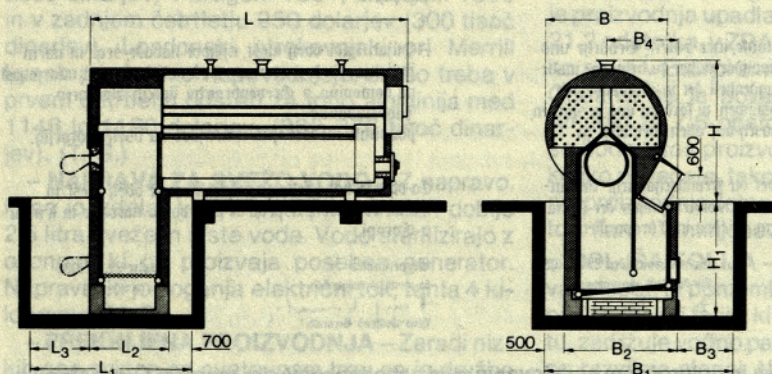
Princip doziranja kosovnih odpadkov je odvisen od vrste odpadkov. Za večje enote je mehaniziran in teče nalaganje s posebnim kontejnerjem s pomočjo dvigal – to je saržno doziranje.

Enote za kurjenje samo kosovnih odpadkov so manjše do 2 MW, v kombinaciji z finimi lesnimi odpadki (poševno rešetko), pa se izvajajo za moči do 10 MW in za proizvodnjo pare do 25 t/h.

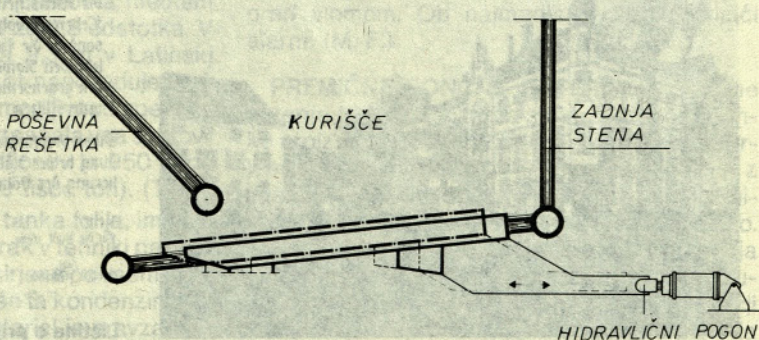
KURJENJE Z LUBJEM, LESNIM PRAHOM ipd.

Pri spremembi v samem načinu spravljanja lesa iz gozdov je postala problematika kurjenja lubja še bolj aktualna. V večjih žagah in drugih lesno-predelovalnih kompleksih so postavljeni stroji za lupljenje hlodovine. Tako se je količina teh odpadkov izredno povečala in ne govorimo več o kombiniranem kurjenju suhega lesa in mokrega lubja, ampak moramo zagotoviti kurjenje samo z ekstremno vlažnim lubjem.

V ta namen so konstruirana posebna predkurišča, ki so poleg tega, da so popolnoma obzidana tudi podaljšana v smeri potovanja goriva na poti sušenja, odplinjanja in gorjenja.

Slika 9 – Kotel z jaškom

Slika 10 – Sistem za razgrebanje

Bistvena je tudi konstrukcija posebnih razgrebalcev, ki razgrebajo material na rešetki in skrbijo za odpepeljevanje. Posebna problematika pa je v zvezi s pripravo lubja. Obstajata dva načina:

- zbiranje in pedsušenje lubja na deponiji ter nato drobljenje in doziranje preko pnevmatskega transporta,
- doziranje v kotlovsko napravo neposredno po lupilnem stroju s tekočimi transporterji in nato dodajanje v jašek preko dvojne zapore na dozirnem jašku predkurišča. Ta postopek pomeni, da imamo doziranje po saržah, kar je neugodnejše kakor kontinuirano doziranje. Ob najneugodnejših parametrih lubja je potrebno dvigniti temperaturo v kurišču s pilotnim gorilnikom moči do 30 % kapacitete kotla.

KOMBINIRANO KURJENJE LESNI ODPADKI – PREMOG

Načeloma vsaka kombinacija uporabe različnih vrst goriv na isti zgovalni rešetki ne prinaša optimalnih rezultatov. To se pozna v veliki meri že, če spreminjamo granulacijo. Zaradi vse večjega problema zadovoljevanja potreb po energiji v večjih industrijskih kompleksih v lesni industriji smo že pred problemom pomanjkanja lesnih odpadkov za potrebe kurjenja. Najsigurnejši primarni vir energije pa je pri nas nizkokalorični premog. Tako se je na tržišču pojavil velik interes za kotle, pri katerih je možno kombinirati oziroma istočasno uporabljati lesne odpadke in premog.

Če napravimo kompromis in vzamemo v nakup uvodno ugotovitev, smo za tak sistem pripravili dve variante kotlov. Prva je rešitev z vodno-hlajeno potujočo rešetko (sl. 12). To je kotel za srednje moči zelo primeren za manjše obrate in tudi gabaritno ugoden. Sam sistem rešetke je novost na trgu, sam princip vgradnje rešetke v blok kotel pa je že dolgo poznan.

Druga vrsta rešetke je namenjena za večje industrijske kotle. V sebi združuje izkušnje, pridobljene pri eksploataciji razgrebalne rešetke in klasična izhodišča iz konstrukcije poševnih stopničastih litih rešetk.

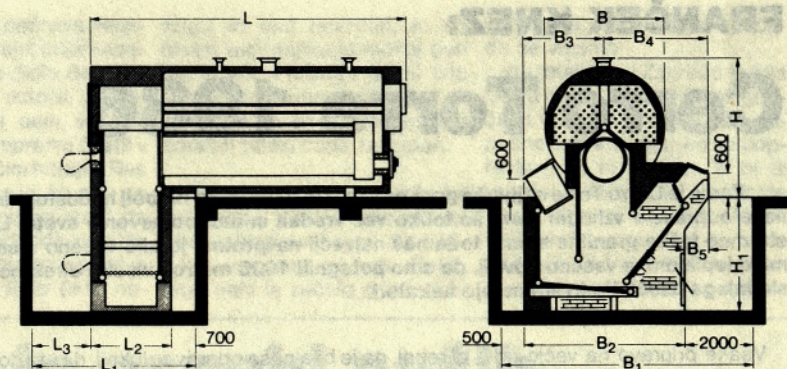
Tudi ta rešetka predstavlja novost in zato ostaja še veliko možnosti za preizkus kurjenja najrazličnejših vrst trdnih goriv.

Glede na rezultate pri eksploataciji in trend povečanja povpraševanja po napravah za kurjenje najrazličnejših trdnih goriv pričakujemo na tem programu še nadaljnji intenziven razvoj.

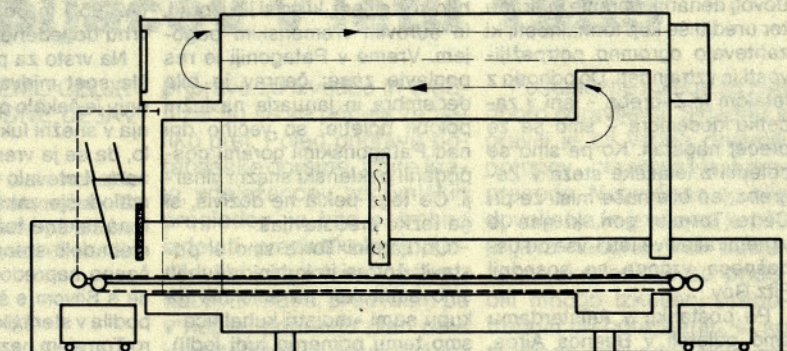
ZAKLJUČEK

Problematika izkoriščanja trdnih goriv je že v sedanjosti izpostavljena kot prioriteta in daljnoročni strateško pomemben cilj ne le samo v deželah, kjer primanjkuje nafte in plina, temveč tudi v bogatejših sredinah.

Z oziroma na to, da je pri nas okoli 90 % vseh evidentiranih zalog premoga mlajšega porekla, se srečujemo pri izkoriščanju le-tega s specifičnimi problemi. Ti problemi zaenkrat ne tarejo bogato razvite dežele,

Slika 11 – Kotel s poševno rešetko in jaškom

Slika 12 – Kotel z vgrajeno potujočo vodnohlajeno rešetko

ki imajo sodobno tehnologijo razvito za visoko kalorične premoge. Razvite imajo tudi sisteme za enote velikih moči, ki izkoriščajo lignite ter druga manj kalorična goriva. Manjka pa dokaj velika paleta kotlov srednjih moči 3 MW – 20 MW – za ogrevanje naselij, za oskrbo tovarn ipd. Mirovanje na področju razvoja v času prodora nafte in plina je povzročilo vakuum, ki ga je sedaj težje premostiti.

Zato moramo že sam koncept razvoja zastaviti z osnovnim izhodiščem daljnoročno kontinuiranega dela usmirjenega v izkoriščanje vseh že doseženih rezultatov ter združenega vsega znanja na tem področju.

Naše trenutno delo na razvoju nove tehnologije zgorevanja premoga v zvrtničeni plasti, kakor tudi izkoriščanje lesnih odpadkov kot dodatnega vira energije, je le delček v verigi naporov, ki jih skupno vlagamo v borbi za večjo energetsko neodvisnost.

Tomaž MILAČ, dip. ing.

Drobne zanimivosti

● **ARMADA RAZISKOVALCEV** – V letu dni so v Italiji porabili za znanstvene raziskave 6.027 milijard lir (12.66 milijard dinarjev), lahko bi torej rekli, da je vsak Italijan posredno prispeval za raziskave povprečno po 106.210 lir (22 tisoč din). V raziskovalnih dejavnostih dela 112.743 ljudi, 9,6 odstotka več kot dve leti prej. V tej armadi raziskovalcev se 42,1 odstotka zaposlenih ukvarja z aplikativnimi znanostmi, 31,6 odstotka s temeljnimi raziskavami, 26,3 odstotka pa s tako imenovanimi razvojnimi raziskavami. (M. P.)

● **BORBA ZA FINANCIRANJE INOVACIJ** – Na ženevskem sejmu inovacij (od 11.–20. aprila bo že štirinajstič) bodo prvič doslej organizirali tudi posebno prireditve, nekakšno borzo, InnoFinance, katere namen je, da bi inovatorji dobili stike s tistimi, ki so pripravljeni financirati inovacije. Sicer pa bo na ženevskem sejmu letos predstavljenih več kot tisoč inovacij iz 22 držav. Prvič bo na takem sejmu sodelovala tudi Kitajska s štiridesetimi inovacijami. (J. F.)

● **ZA MANJŠO IZGUBO TOPLOTE** – V Kölnu so za del toplovodne mreže uporabili posebne cevi, ki jih izdeluje nemška družba Isovit Speyer. Neprekinjena izolacijska obloga iz trde poliuretanske pene omogoča izjemno toplotno izolacijo. Mehanske lastnosti poliuretanske pene so preverjene na podlagi dolgotrajnega testiranja pri visokih temperaturah. Ugotovili so, da so

takšne cevi obstojne pri temperaturi do 140 stopinj Celzija. Toplovodna cev je od znotraj navzven sestavljena iz jeklene cevi, termoizolacijskega sloja iz trde poliuretanske pene in iz zunanje obloge iz polietilena. Cevi so tudi izredno močne in odporne na pritiske od zunaj. Tudi če so položene plitvo, prenesejo velike zunanje obremenitve. Da bi zagotovili dolgotrajno izolacijo, so cevi po dolžini opremili s sezorji, in ti v primeru pokanja cevi takoj zaznajo vlago. (B.K.)

● **AVTOMATSKO MEŠANJE PENE** – Zahodnonemška družba Klebchemie je razvila dvojni ventil za stiskanje dvokomponentne pene iz razpršilne doze. Ko pritisnemo na ta ventil, pride na dan obe komponenti. Zmešana se šele v dozirni cevki, tako, da penjenje lahko prekinemo, ostalo vsebino pa uporabimo kasneje. Omenjena poliuretanska pena je primerna za uporabo pri montaži kovinskih in lesenih podbojev, za izolacijo lesenih, plastičnih in kovinskih oken, za polnjenje rež in podobno. Peno je po treh minutah mogoče rezati, po sedmih minutah po postane popolnoma trda. Tako je mogoče nadaljevati gradnjo brez izgubljanja časa. (B. K.)

● **OBSTOJNA TISKARSKA BARVA** – Majhno raziskovalno podjetje Davton Tinker iz Ohia, ZDA, je razvilo obstojne tiskarske barve za časopise. Pri skriti formuli za izdelavo takšne barve so opustili običajne pigmente. Barvila so topljiva v olju – glavnem sredstvu v tiskarskem barvilu, hitro pa se spojijo z vlakni v časopisnem

papirju. Na papirju se hitro strdijo in malenkostno sevajo skozi časopisni papir. Če bi se ameriške publikacije odločile za to novo tiskarsko črnilo, ocenjujejo, da bi to malo podjetje samo na ameriškem trgu zaslužilo okoli 200 milijonov dolarjev (64 milijard dinarjev) na leto. (A. D. L.)

● **POSODOBLJENE LOKOMOTIVE** – Ameriško podjetje Caterpillar bo po petindvajsetih letih začelo izdelovati povsem prenovljene dizlove motorje, predvsem za ameriško železnico. To podjetje je sicer že desetletja izdelovalo dizlove motorje, vendar pa bodo ti novi primerni tudi za ladje in so doslej največji. Caterpillar upa, da bo lahko s tem prodrl na trg, ki ga zdaj popolnoma obvladujeta General Motors in General Electric. Res, da novi motorji ne bodo imeli kakšnih posebnih sprememb, vendar pa bodo imeli precej izboljšav. Z manj, vendar večjimi cilindri bodo bolj učinkoviti in jih bo lažje vgrajevati in potem vzdrževati. V podjetju trdijo, da bodo lahko tekli nemoteno deset let brez temeljitega popravila in pregleda. V nasprotju z ostalimi dizlovimi motorji za lokomotive bodo lahko uporabljali tudi sredstva proti zamrzovanju; kajti dizlovi motorji v lokomotivah pozimi brez teh sredstev odvečno trošijo okoli 19 litrov goriva na uro. Železnice v ZDA so že testirale tako prenovljeno lokomotivo in bile navdušene. Toda podjetje bo bilo še trd boj, da bi si lahko prisvojilo večji del trga. Ker Caterpillar ne dela lokomotiv, bo lahko motorje za lokomotive prodajal kot nadomestilo starih strojev v lokomotivah (A. D. L.)

FRANČEK KNEZ:

Cerro Torre 1986

Zame je Cerro Torre najlepša gora na svetu in hkrati med najbolj nedostopnimi, zato je uspeh naše odprave v vzhodni steni še toliko več vreden in tudi odmeven v svetu. Lotili smo se ekstremno težke granitne stene, toda naš največji nasprotnik je bilo vseeno vreme. Imeli smo le malo lepih dni, a vseeno dovolj, da smo potegnili 1000 metrov visoko direktno smer, smer naslednjega tisočletja jo imenujejo nekateri.

Vsake priprave na večjo odpravo so zoprne. Tudi tokrat je bilo tako; potrebno je bilo zbrati dovolj denarja, opreme in hrane ter urediti še kup formalnosti, ki zahtevajo ogromno potrpežljivosti in vztrajnosti. Do odhoda z letalom iz Zagreba – lani v začetku decembra – smo se že precej nagurali. Ko pa smo se odlepili z letališke steze v Zagrebu, so bile naše misli že pri Cerro Torreju, gori, ki nas je vznemirjala dve leti – vse od uspešnega vzpona na sosednji Fitz Roy.

Po postanku v Amsterdamu smo odleteli v Buenos Aires, kjer so nas pričakali naši rojaki in zastopniki slovenskega kluba Triglav. Toda nam se je mudilo na skrajni jug zelene celine in že po dveh dneh smo odleteli v Rio Gallegos. Tam smo dokupili še nekaj hrane in se zbasali v avtobus, ki nas je odpeljal še 300 kilometrov proti jugu, vse do vzhodja gorske skupine Cerro Torre. Le kakšnih šest ur hoda je ostalo do baznega tabora pod Cerro Torrejem. Manjši del opreme smo znosili z nahrbtniki, večji del pa so jo na svojih hrbitih pretovorili konji; takšen transport je v teh krajih najhitrejši in najcenejši in se ga poslužujejo tudi druge odprave.

Zavetje smo si poiskali v gozdičku nad Laguno Torre. Patagonske gore so vse bolj oblegane, zato je bila tokrat ob Laguni Torre precejšnja gneča; naši sosedje so bili argentinski, brazilski, španski, francoski, švicarski, ameriški in poljski alpinisti, več odprav pa je bilo tudi pod sosednjimi gorami. Lahko

bi rekel, da je bila naša odprava najmočnejša. Sicer pa letos kar precej odprav v Patagoniji ni bilo kos ciljem, ki so si jih izbrali, in surovim vremenskim pogojem. Vreme v Patagoniji je res poglavje zase; čeprav je bilo decembra in januarja na južni polobli poletje, so večino dni nad Patagonskimi gorami gospodarili peklenski snežni viharji. Če tega pekla ne doživiš, si ga težko predstavljaš.

Ob Laguni Torre smo si postavili šotore in kuhinjo (kuhali smo sami, ker pa smo bili na kupu sami »mojstri kuharice«, smo temu primerno tudi jedli). Toda nestrpnost nas je gnala naprej in že naslednji dan smo začeli prenašati opremo pod steno.

Nekaj minut hoda od stene smo v sneg skopali prostorno luknjo. Potrudili smo se, da je bilo to snežno domovanje še kar udobno (kolikor je pač lahko udobna takšna snežna luknja), zakaj zavedali smo se, da bomo v njej prebili večji del naslednjih dveh mesecev. V luknji smo imeli tudi skladišče opreme, ki smo jo potrebovali v steni.

Kmalu se je izkazalo, da ta luknja le ni tako udobna, kot smo sprva mislili. Ščasoma se je na stenah in na stropu naredila ledena skorja in začelo je kapljati. Zoprna zadeva, takšna mokra spalnica. Pa smo se domislili in izkopali še zračnik. Res je delovalo, toda zato je bilo posledje naše snežno domovanje precej bolj mrzlo.

Takoj, ko je bila luknja dovolj velika, sva se s Silvom zapodila v steno in že prvi dan splezala pet raztežajev. Med prvim raztežajem sva našla star prusik (tanjšo vrvi), ki je pričal, da je tu že pred nami nekdo poskušal potegniti smer. Toda že v naslednjem raztežaju ni bilo več sledi.

Prvi del stene je sorazmerno strm, a ne preveč težak za plezanje. Ocenio 5+ do -6 sva dala s Silvom temu delu stene. V glavnem je to plezanje po počeh, le v zadnjem raztežaju naju je presenetil sneg in nama dal nekoliko več dela. Vrnila sva se premočena, a zadovoljna; splezala sva prve raztežaje v eni najtežjih sten v Patagoniji.

Po običaju se je potem vreme nad Patagonijo spet razbesnelo. Nekaj dni smo nestrno poležavali po šotorih, da smo le dočakali lep dan; žal samo enega. Bilo pa je dovolj, da sta Peter in Pavel splezala raztežaj čez poledenel in zasnežen previs. Ocenila sta ga z A3 in se mučila z njim večji del dneva.

Janez in Slavc sta potem spet nekaj dni preždeli v snežni

luknji, da sta dočakala lepo vreme. Splezala sta poldrugi raztežaj čez zahteven leden previs (A2 95*) in po ledeni sveči na vrhu do ledenega žleba.

Na vrsto za plezanje sva prišla spet midva s Silvom. Tudi naju je čakalo par dni poležavanja v snežni luknji. Vse je kazalo, da se je vreme zarotilo proti nam. Lotevalo se nas je tudi malodušje, zakaj nismo računali na takšne težave že v spodnjem delu stene in na tako počasno napredovanje. Zato sva se s Silvom s še večjo ihto zapodila v steno, ko se je nad Cerro Torrejem nazadnje spet zjasnilo. Že zgodaj zjutraj sva pričimaričila do konca stalnih vrvi in zavila v veliko zajedo, navpično in ponekod previsno. Klini so v zaledenelih razpokah slabo držali, za nameček pa nas je dopoldne, ko se je sonce uprlo v steno, še pošteno močilo. Od vsepovsod je kapljalo in popoldne, ko je začelo zmrzovati, je bila najina obleka čisto trda. Za nameček je ta dan še močno pihalo in veter je pomagal soncu lomiti velike kose ledu v steni. Takšnim ledenim izstrelkom se ni moglo izogniti. Pomaga le sreča.

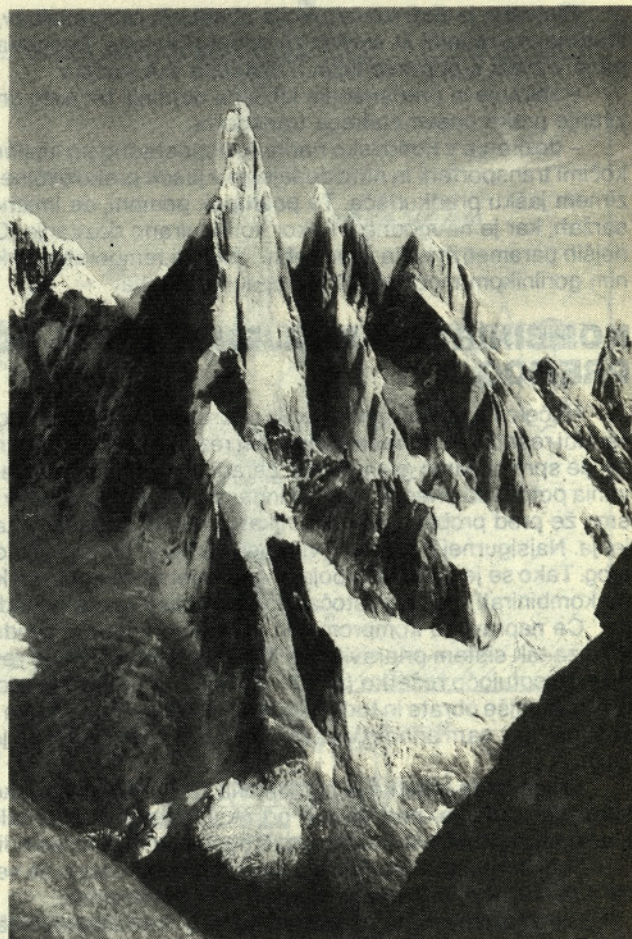
Midva sva imela ta dan precej sreče. Nekajkrat sva jo lahko merila v centimetrih. Ko smo prej iz doline opazovali ta del stene, nismo računali, da bo

Novo leto sva s Silvom prežive-la v snežni luknji. Naslednji dan sva bila na vrsti za plezanje, zato sva se bolj zgodaj odpravila v spalni vreči. Ker pa sva prej spila nekaj požirkov nekakšne instant kave, spanec nekako ni hotel priti. Tako sva ostala budna vse do polnoči. K sreči sva imela v zalogi nekaj vina za vsak primer. Nazdravila sva, spila vsak nekaj požirkov in kmalu nato zaspala. Bilo je to kratko in skromno praznovanje.

tako nevarno. Kljub temu sva ta dan splezala štiri raztežaje.

Prav ti raztežaji pa so nam spet dvignili že načeto moralo. Že pred odhodom v Južno Ameriko smo vedeli, da nas na Cerro Torreju čaka hudičovo delo, vseeno pa takšnih težav nismo pričakovali, zato so bili ti raztežaji toliko pomembnejši.

Po nekaj dneh slabega vremena sta bila v steni spet Peter in Pavel, ki sta splezala previs in prišla na vrh zajede. Da bi hitreje napredovali, sta šla v steno tudi Janez in Slavc in skupaj s potem prestavili stalno vrvi za približno 20 metrov v desno, kjer so bile gladke plošče. V veliki zajedi je namreč stalno mo-

Cerro Torre – 3128 m.

čilo vrvi, ki jih je ponoči mraz vkopal v led. Ponekod so bile tudi po pol metra globoko v letu, zato je bilo žimarjenje izredno težko, zaradi padajočega ledu pa tudi nevarno. S tem, ko smo prestavili stalne vrvi, smo rešili tudi problem spodnjega dela stene.

Slavko in Janez sta se že precej nagurala pri prestavljanju vrvi, vendar pa sta naslednji dan zbrala še dovolj moči, da sta zmogla 80 metrov previsnih poč. To je najbolj previsen del stene. Slavc in Janez sta v teh dveh dneh res ogromno pripomogla k našemu uspehu v steni.

Na vrh Cerro Torreja so se povzpeli Franček Knez, Silvo Karo, Janez Jeglič, Pavle Kozjek, Peter Podgornik in Matjaž Fištravec. Vodja odprave je bil Stane Klemenc, v odpravi pa sta sodelovala še Slavko Svetičič in Borut Belehar.

Rumeni pas skal nad spodnjim delom stene je že od začetka najbolj skrbel, ker je brez poč. Iztoklo se je tako, da sva ga načela midva s Silvom. Prvi raztežaj je bil moj. Tanka, plitva razpoka je onemogočala, da bi zabil soliden klin, končala pa se je v popolnoma gladki plošči.

V tej zadregi sem sredi stene zagledal manjšo dvomljivo lusko. Kar bo pa bo, sem si dejal in zataknil klin za to lusko ter se obesil na vrvi. K sreči je luska zdržala tako dolgo, da sem zvrtil dva svedrovca, vpel lestev in se dvignil do bolj razčlenjenega dela stene, od tam naprej pa do večje luske, kjer sem uredil stojšče.

Tudi Silvu se v naslednjem raztežaju ni godilo nič bolje in moral je zavrtati kar pet sved-

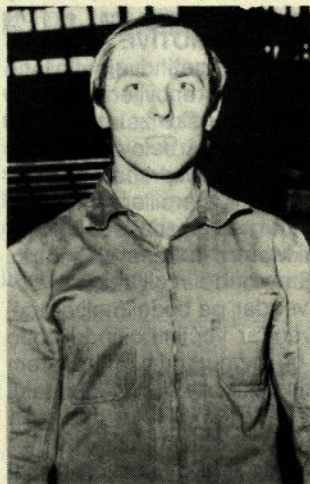
rovcev; za 40 metrov je porabil kar štiri ure. Sam sem splezal še 20 metrov po zadosti dobri razpoki, potem pa sva odnehala. Silvo je namreč ves čas mogel plezanja stal v manjšem slapu ledeno mrzle vode. Po uri in pol ga je že pošteno zeblo, poleg tega pa se je dan začel prevešati v noč. Vračala sva se utrujena a zadovoljna, zakaj premagala sva še en del stene, ki nas je precej skrbel. Vrh se nam je že nasmihal.

Ampak samo nasmihal, zakaj naslednjih sedemnajst dni so nas spravljali v obup peklenski viharji, ki so pometali po Patagonskih hribih. Bili so to dnevi obupa, jeze in nemoči. Zdelo se nam je, da narava ne bo popustila.

Peter in Pavel, ki sta bila na vrsti za plezanje, sta se v snežni luknji »igrala« komunalca; vseh sedemnajst dni sta čistila sneg in tako rešila opremo. Če bi samo za en dan zapustila luknjo, je nikoli več ne bi našli.

V bazi smo na različne načine ubijali dolg čas in odganjali slabo voljo. S Slavcem sva našla zanimiv balvan in se poskušala vzpeti nanj. Meni je končno uspelo, zato je Slavc poskusil še enkrat, vendar ni uspel. Odskočil je, padel med kamenje in si nerodno izpahnil palec. Ta nerodnost je Slavcu kasneje preprečila, da bi se z nami povzpeli na vrh, čeprav si ga je zaslužil, saj je dal pomemben delež k premagovanju stene.

Navdušenje nas je prevevalo, ko so razbesneli vetrovi končno le potihnilli. Peter in Pavel sta že zjutraj začela žimariti proti koncu stalnih vrvi in ta dan sta potegnili še poldrugi raztežaj po zaledenelih počeh.

Franček Knez: »Cerro Torre pravzaprav slovi kot najlepša gora na svetu. Igla visoka 1200 metrov je postavljena med več manjših špičk. Cerro Torre je seveda najvišja, 40 metrov visoka snežna kapa pa je kot krona kralja nad okolišnimi vrhovi.«

Ker Slavc ni mogel v steno, smo morali zamenjati naveze. V snežni luknji smo skovali taktiko, ker je bilo za nami že 700 metrov stene, vrh pa tik pred nami. Odločili smo se, da bosta Silvo in Janez v vršni navezi, sam pa se bom vzpenjal z Matjažem in poskušal dva najtežja raztežaja splezati prvo in tako dvigniti smeri oceno v prostem plezanju.

Naslednje jutro sta Silvo in Janez že ob štirih odšla iz luknje, uro za njima pa še midva z Matjažem. Sam sem nosil tudi del opreme za bivakiranje, zakaj odločili smo se, da ne odnehamo, dokler ne bomo stali na vrhu.

Čprav so bile stalne vrvi ponekod poledenele, smo kar hitro napredovali.

Sam sem se lotil najbolj previsnega dela stene, ki smo ga prej preplezali s tehničnimi pripomočki; dva raztežaja, ki nosita oceno 8+, sta dvignila tudi oceno v prostem plezanju v Peklenski direktissimi.

Ker pa sem se precej zamudil s plezanjem, sva se z Matjažem že raztežaj nad previsom znašla v ledeno mrzlem slapu vode. Matjaž je žimarnil naprej in se izognil tej neprijetni prhi, sam pa sem se namakal kakšnih deset do petnajst minut. Dovolj, da sem bil moker do kože. Začelo me je tudi mraziti in grabili so me krči. Vseeno sva z Matjažem le uspela prito do ozke poličke. Čprav sva komaj stala na njej, sem se moral preobleči. K sreči sem imel v nahrbtniku dovolj rezervne suhe obleke, vseeno pa takšno preoblečenje zahteva precej akrobatskih spretnosti. Matjaž mi je pomagal, da sem najprej zamenjal zgornji del obleke, nato pa še spodnji. Moko obleko sem vrgel kar pod steno 700 metrov globoko, žal pa je malo kasneje za njo odletel tudi moj čevlji. Matjaž ga je držal v roki, ko je iz stene priletel leden projekt. Izpustil je čevljev v katerem so bile tudi moje suhe nogavice in plinski kuhalnik.

Prvi trenutek nisem vedel, kaj bi. Vrh, ki je bil že tako blizu, je bil naenkrat spet tako daleč. Odločil sem se, da se vseeno povzpnem 150 metrov višje, kjer sta plezala Janez in Silvo, potem pa se vrnem v dolino. Brez čevljev res ni mogoče na vrh.

Ko sva prišla do naveze, sem se vseeno odločil, da bivakiram skupaj s tovariši. Boso nogo sem zavil v pulover.

Ta dan je Janez zlezal zadnji raztežaj do vrha stolpov, kjer se naša smer stika z Maestrijevo; vsega 120 metrov je še bilo do vrha. Našo smer smo poimenovali Peklenska direktissima.

Tam, kjer se smeri stakneta, je bilo premalo prostora, da bi lahko bivakirali, zato smo se spustili 40 metrov nižje in zdolbli poličke v led. Vsak po svoje se je poskušal čimbolje pripraviti na prihajajoči mraz.

Imeli smo dovolj suhe hrane, da smo potešili lakoto, manjkal pa nam je kuhalnik in vroča juha, ki smo si jo tako želeli. Žejo smo si zato lahko tešili le z lizanjem ledu.

Preživeli smo dolgo, mrzlo noč. Ker nas je zeblo, smo bolj malo spali. Ves čas smo zaskrbлено pogledovali v nebo; izkušnje so govorile, da v Patagoniji tri dni zapored ne more biti lepo vreme.

Na nasprotni strani doline, le kakšna dva kilometra vstran se je šopiril Fitz Roy. Spomnil sem se podobne noči pred dvema letoma v steni te gore, ko nas je med bivakiranjem presenetilo slabo vreme in smo se komaj rešili pod steno. Bo tudi tokrat tako?

Ta noč je bila za razliko od tiste precej bolj jasna in takšna je ostala vse do jutra. Ob svitu nas je najprej pozdravil pošasten mraz, kmalu nato pa se je prikazalo sonce. Tri dni lepega vremena v Patagoniji – res neverjetno!

Ob svitu sta se nam pridružila Peter in Pavel, ki sta začela žimarniti nekaj po polnoči in skupaj smo se začeli vzpenjati na vrh Cerro Torreja.

Bil sem precej smešna pojava. Oblekel sem si puho, na nogah pa sem imel rokavice, ki sem jih ovil s polivinilom, čez pa sem si nataknil plezalke. Do takrat so na Cerro Torre stopali le alpinisti v dobrih čevljih z dezami, takšne pojave pa ta vrh

V dneh, ko smo bili v baznem taboru smo skoraj udomačili lisjaka, ki se je smukal okoli. Metali smo mu ostanke hrane in vsak dan je prihajal bližje. Nazadnje smo ga lahko slikali že na razdaljo treh metrov in obnašal se je že skoraj tako kot kakšen domač pes.

Še ni videl. To je nekako tako, kot če bi šel na ta vrh v copatah; toda želja po uspehu je bila močnejša in dneve garanja v steni sem moral kronati tudi z vrhom.

Sonce je vedno močnejše gredo, ko smo lezli zadnje metre proti vrhu, kjer se je igla vse bolj ožala. Nekaj pred eno popoldne smo prišli na le nekaj kvadratnih metrov velik plato – vrh! Ker je bilo vreme čudovito, smo ostali na vrhu kar debelo uro. Ponužal se je čudoviti razgled na sosednjo skupino Fitz Roya, pa na dolgo snežno planoto s posameznimi osamelci na čilski strani kontinenta.

Sestopali smo po stalnih vrveh in šlo je zelo hitro; a že dve uri in pol kasneje smo bili pod steno. Ker je bila precejšnja gneča na vrveh, je bilo tudi takšno sestopanje precej tvegano, saj smo stalno rušili kose ledu. K sreči smo vsi odnesli celo kožo.

Po našem vzponu na vrh se je vreme spet začelo kvariti. Počistili smo našo snežno luknjo, le Slavc je pustil v njej opremo. Sklenili smo, da bomo počakali še nekaj dni, da bi tudi Slavc imel dan lepega vremena in možnost za vrh. Toda kazalo je precej slabo; zapadel je sneg in postajalo je precej hladno.

Sam sem se odločil, da skočim še na sosednji Cerro Solo, ki so ga nekaj dni prej osvojili Poljaki. Bila je to številnejša

ekspedicija, ki je doživela neuspeh v Cerro Torreju; pripovedovali so za Cerro Solo dva dni. Vseeno sem se odločil, da poskusim. Oblekel sem se bolj lahko in tudi vso opremo pustil v taboru, da bi bil čim hitrejši. Res je bila prava dirka in, ko sem se vrnil v bazo, kar nisem verjel, da so od mojega odhoda potekle samo štiri ure. Potegnil sem dve smeri na Cerro Solo (eno na-

vzgor in eno navzdol), ki so hkrati tudi najkrajši možni poti na ta vrh. Plezanje pa ni bilo preveč zahtevno, zato sem se kar čutil, da so poljski alpinisti porabili toliko časa za vzpon.

Naslednje dni je zapadlo še več snega. V takih razmerah bi Slavc potreboval vsaj tri dni lepega vremena za vrh. Poleg tega nam je začelo primanjko-

vati hrane, zato smo se odločili, da se vrnemo.

Na letališču v Zagrebu je bila prava gneča. Žal je takšna gneča le takrat, ko se vračaš z uspešne odprave, prej, ko se odpravljáš, pa ni nikogar, ki bi te vprašal, kako je, bo šlo, imate dovolj denarja za pot? Mmeni so k sreči pomagali v klubu in prijatelji, takšni pompi ob vrnitvi pa so mi popolnoma odveč.

Delo in uspehi naših potapljačev v letu 1985

DRUŠTVO LT EMO CELJE – KLUB PODVODNE DEJAVNOSTI

Število članov je že nekaj let v glavnem nespremenjeno. Od skupnega števila 54 po plačani članarini je 9 žensk in 5 mladincev.

SODELOVANJE NA TEKMOVANJH

19. januarja je bilo v organizaciji potapljaškega društva Maribor v kopališču Pristan štajersko prvenstvo v hitrostnem potapljanju in plavanju s plavutmi. Tekmovanja sta se žal udeležili samo PD Maribor, naš klub in ptujska sekcija PD Maribor. Tekmovalo je 18 tekmovalcev od tega 3 iz našega kluba.

Pomembni dosežki naših članov:

25 m HP članice:
1. mesto VILČNIK Nada – čas 13.61;

50 m PP članice:
1. mesto VILČNIK Nada – čas 31.00.

Posebej se vodijo rekordi disciplin štajerskih prvenstev, od katerih imamo rekorde v disciplini 25 m HP člani nad 40 let s časom 11.06 in 25 m PP člani nad 40 let s časom 11.50.

Štirje naši tekmovalci (Gregorčič, Klepac, Krebs, Vidovič) so nastopili 8. 6. 1985 na republiškem prvenstvu v podvodnem ribolovu v Poreču. Zaradi izredno neugodnih vremenskih razmer (zelo močan jugo) je bil začetek tekmovanja prestavljen za dve uri tako, da so od skupaj 20 tekmovalcev samo štirje imeli veljaven ulov.

Novembra so se štirje naši člani (Krebs, Vidovič, Klepac, Topole) udeležili tradicionalnega podvodnega ribolova pobratenege kluba »ŠKARPINA« Nerezine.

SAMOSTOJNE AKCIJE

Izvedena je bila 9 dnevna ekspedicija z izvajanjem stažnih potopov v času od 29. junija do 7. julija. Same

priprave za izvedbo in organizacijo so se pričele že veliko prej. Poleg priprave potapljaške opreme, izbire kraja, udeležencev, zdravniških pregledov, je bilo potrebno izdelati predkalkulacijo, jedilni list, organizirati prevoz, nabaviti hrano, predvsem pa v naprej pripraviti plan dela in zadolžitve vseh udeležencev. Cilj ekspedicije je bil Martinščica na otoku Cresu. Skupaj je bilo na taboru 32 članov, kar je z ozirom na možnosti realizacije nalog absolutno preveč tako, da bo potrebno pri naslednjih podobnih akcijah ob velikem interesu omejiti število.

Delo ekspedicije je obsegalo:

- prosto potapljanje,
- stažni potopi kategorikov v globine 40 m,
- tečaj praktičnega dela potapljanja,
- spoznavanje opreme,
- trening obvladovanja potapljaške tehnike,
- delo na visokotlačnem kompresorju,
- spoznavanje morske flore in faune,
- podvodni ribolov,
- kolektivno delo in
- taborniški način življenja.

Posamezne naloge so bile dobro opravljene. Skladno s pravili je bil voden dnevnik potopov, obratovanja kompresorja. Nabavljena so bila dovoljenja in izvršena je bila prijava tabora. Vsi udeleženci ekspedicije so pridobili mnogo izkušenj prepotrebni pri potapljanju, ki so nujne za podvodna dela, reševanje in pripravljenost za vsesplošni ljudski odpor.

Od 27. do 29. septembra je naš klub izvedel 10. štajersko in 13. klubsko prvenstvo v podvodnem ribolovu v Nerezinah.

Tekmovalni dan je bil 28. september. Za uspešno realizacijo so poskrbeli: pripravljalni odbor v sestavi: Krebs, Hajnšek, Klepac in Vidovič ter tekmovalni odbor v sestavi:

CAJHEN Andrej – Vodja tekmovanja;
KOPRIVC Štefan – Ekonom in namestnik vodje;
ERAK Boris – Glavni sodnik in zdravnik tekmovanja.
Vodje klubskih reprezentanc – Merilci ulova.
Tekmovalo je 35 podvodnih lovcev in sicer:

(Nadaljevanje na 10. strani)

Naši potapljači

(Nadaljevanje z 9. strani)

8 iz PD Maribor, 6 iz DPD Trbovlje, 5 iz PD Jezero Titovo Velenje, 14 iz KPD LT EMO Celje in 2 iz ŠKARPINA Nerezine – izven konkurence.

Področje tekovanja je bil zahodni del otoka UNIJE od rta LOKUNJI do rta VELE STIJENE, trajalo je 4 ure po zelo ugodnem vremenu.

Ekipni štajerski prvak za leto 1985 je naš klub v sestavi: Zupanc, Vidovič, Planinc, ki je zbral 17.980 točk, drugi PD Maribor 10.870 točk, tretji DPD Trbovlje 5.755 točk, četrti DPD Jezero T. Velenje 4.026 točk.

Na prvenstvu se je z uspešnim ulovom uvrstilo 18 tekmovalcev od 33 v konkurenci.

VRSTNI RED:

1. REBEVŠEK Vlado – PD Maribor 8.910 točk, 2. ZUPANC Anton – LT EMO 6.815, 3. VIDOVIČ Marjan – LT EMO 5.980, 4. HERNAVS Janez – DPD Trbovlje 5.215, 5. PLANINC Branko – LT EMO 5.185, 6. KLEPAC Drago – LT EMO 2.440, 7. MIRNIK Bogdan – LT EMO 1.600, 8. RUŽIČ Predrag – DPD Jezero T. Velenje 1.506, 9. KREBS Anton – LT EMO 1.450, 10. MRAMOR Peter – DPD Jezero T. Velenje 1.425, 11. RUSEK dr. Radoslav – LT EMO 1.145, 12. VEHOVEC Matjaž – DPD Jezero T. Velenje 1.095, 13. BONDERLA Janez – PD Maribor 1.060, 14. KRULC Jože – PD Maribor 900, 15. ANIČIČ Stojša – DPD Jezero T. Velenje 595, 16. HERMAUN Jernej – DPD Jezero T. Velenje 554, 17. DOLENC Franc – DPD Trbovlje 540, 18. KRAJNC Adolf – LT EMO 540.

Strupek-ov memorialni pokal za najtežjo ribo je dobil član našega kluba ZUPANC Anton za ugorja teže 4,88 kg.

Vrstni red klubskega prvenstva za leto 1985

1. ZUPANC Anton 6.815 točk, 2. VIDOVIČ Marjan 5.980, 3. PLANINC Brane

5.185, 4. KLEPAC Drago 2.440, 5. MIRNIK Bogdan 1.600, 6. KREBS Anton 1.450, 7. RUSEK dr. Radoslav 1.145, 8. KRAJNC Adolf 540.

V zimskih in pomladanskih mesecih smo imeli redne enkrat tedenske treninge v bazenu Golovec.

Oktobra dvakrat in enkrat decembra (skupaj 10 članov) smo po naročilu »NIVO« Celje izvršili pregled in zatesnitev jaška, odtočnega kanala na Slivniškem Jezeru.

SESTANKI

Odbor kluba je imel vsak prvi četrtek v mesecu redno sejo. Vsak četrtek pa so se člani kluba sestajali, kjer smo se skupno dogovarjali o rednih nalogah, realizaciji plana, posebej pa še o izvedbi posameznih nalog.

IZVRŠITEV PROGRAMA DELA

Od skupno 18 planiranih nalog je bilo izvršenih 13. Skupaj pa je bilo izvršenih 16 nalog.

Naloge, ki niso bile realizirane:

- udeležba na državnem prvenstvu v podvodnem ribolovu ali Kupu HOČEVAR – NAZARIČ,
- tekovanje v trnkarenju,
- tečaj za mlajše, starejše in samostojne potapljače,
- novoletni kup mest – M. Lošinj v podvodnem ribolovu,
- nabava opreme (obleke, kompas, globinomer).

Naloge niso bile realizirane v glavnem zaradi pomanjkanja finančnih sredstev.

Izven plana pa je bilo realizirano:

- udeležba na zboru slovenskih potapljačev,
- aktivno sodelovanje pri delu tehnične komisije,
- podvodno delo v Slivniškem jezeru.

Ob pregledu dejavnosti za leto 1985 niso posebej navedeni problemi z izredno visokimi stroški prevozov in kotizacij za udeležbo na posameznih tekmovaljih. Klub temu lahko ponovno potrdi mo tradicionalno dobro de-

Namensko varčevanje

LB Splošna banka Celje nudi občanom na podlagi namenskega dinarskega varčevanja ali na podlagi vezave dinarskih sredstev kredit za naslednje namene:

1. – nakup starih stanovanj in stanovanjskih hiš,
- plačilo stroškov za vzdrževanje oziroma adaptacijo stanovanj ali stanovanjske hiše,
- nakup in zgradnjo manjših hidroelektrarn,
- nakup materialov in naprav za varčevanje z energijo za stanovanja ali stanovanjske hiše;
2. – plačilo stroškov za telefonski priključek,
- plačilo stroškov za priključek na električno ali plinsko omrežje, toplotno ogrevanje, na vodovodno omrežje in kanalizacijo za stanovanja in stanovanjske hiše;
3. – popravilo avtomobilov in kmetijskih strojev,
4. – plačilo uvoznih dajatev,
5. – plačilo vpisnine za izredno šolanje,
6. – plačilo invalidskih pripomočkov in drugih pripomočkov in storitev rehabilitacije,
7. – nakup garaže od organizacije, ki je pooblaščen za prodajo, ali od fizične osebe,
- gradnjo garaže,
8. – plačilo stroškov za zdravstveno rekreacijo v klimatskih in termalnih zdraviliščih,
9. – za nakup avtomobila, če služi kot invalidski pripomoček,
10. – plačilo postavitve skupinske antene,
11. – hišni računalnik.

Občan dobi kredit če:

- namensko varčuje dinarska sredstva (najkrajša doba varčevanja je 12 mesecev),
- veže dinarska sredstva (na svoja vezana sredstva dobi občan 220 % kredita).

V ta namen sklene občan z banko ustrezno pogodbo. Za kredit na podlagi namenskega varčevanja so obresti od 39-47 %, na podlagi vezave dinarskih sredstev pa od 16-25 % in so odvisne od namena kredita.

Za namene, navedene v 4., 5. in 8. točki je doba vračanja do 12 mesecev, za nakup starih stanovanj in stanovanjskih hiš do 10 let, za nakup hidroelektrarn do 8 let, za vse ostale namene pa do 5 let.

Črpanje kredita je dokumentarno!

V vsaki enoti LB Splošne banke Celje pa vam bodo postregli še s podrobnejšimi informacijami.

LJUBLJANSKA BANKA
Splošna banka Celje

Poslovili so se

RAMŠAK JOŽICA (14. 4. 1935) – TOZD POSODA, obrat predelave kovin, alu oddelek. Zaposlena v EMO od 12. 4. 1951. Upokojena 1986.

KOTNIK RAJKO (18. 7. 1943) – TOZD Radiatorji, skladišče in odprema. Zaposlen v EMO od 15. 10. 1962. Upokojen 7. 3. 1986.

KAVČIČ SLAVA (16. 4. 1931) – TOZD Posoda, obrat emajlirnica, montaža. Zaposlena v EMO od 18. 10. 1954. Upokojena 1. 5. 1986.

Pred odhodom na drugo delovno dolžnost so se sodelavci poslovili od Draga Mravlaka, ki je v naši DO vse od leta 1962 dalje opravljal vrsto zahtevnih del in nalog. Veliko je prispeval k razvoju naše delovne organizacije, zato je razumljivo, da je bilo slovo težko, ne nazadnje tudi zaradi čvrstih in tovariških vezi, ki so se dolga leta kalile pri nešteti zahtevnih in težkih nalogah.

IZLETNIK VABI

- Desetdnevno letovanje ob morju od Pirana do Ulcinja.
- Cene desetdnevnega bivanja (1 oseba – dvoposteljna soba) od 21.900 din dalje.
- Izbirate lahko od prikolic, zasebnih sob, zasebnih apartmanov do hotelskih penzionov.

Se priporoča:

Turistična agencija
Izletnik Celje,
Stanetova 2

Naše črne točke

Disciplinski ukrepi izrečeni v mesecu februarju

Dne 24. 2. 1986 so bili obravnavani naslednji kršitelji delovne obveznosti:

TOZD POSODA

Povh Zlatka – neupravičeni izost. z dela – prenehanje delovnega razmerja; Ejub Senad – neupravičeni izost. z dela – prenehanje delovnega razmerja; Mauh Franc – vinjen na delu – opomin; Krejan Vinko – neupravičeni izost. z dela – opomin; Kocijan Jože – neupravičeni izost. z dela – opomin; Jecel Matija – vinjen na delu – opomin; Mlakar Zvonko – malomarno op. del. dolžnosti – javni opomin; Mlakar Rajko – neupravičeni izost. z dela, zapuščenje del. mesta in DO – javni opomin; Krajnc Milan – zapuščenje del. mesta in DO – opomin; Jagodič Simon – neupravičeni izost. z dela – opomin; Lučič Peter – neupravičeni izost. z dela – javni opomin; Čarkič Esad – neupoštevanje predpisov iz VPD – prenehanje delovnega razmerja; Mavher Milan – neupravičeni izost. z dela – prenehanje delovnega razmerja odl. za čas 6 mesecev; Kek Peter – neupravičeni izost. z dela – javni opomin; Turk Romana – vinjena na delu – prenehanje delovnega razmerja odl. za čas 12 mes.; Dokler Marko – fizični obračun – opomin; Lutolli Avdulj – nepravilen odnos do sodelavcev – javni opomin; Ivačić Albin – zapuščenje del. mesta in DO – javni opomin; Koprivc Julijana – nepravilen odnos do nadrejenega – javni opomin; Leskošek Silva – odklonitev dela in nalog – prenehanje delovnega razmerja odl. za čas 6 mes.

TOZD KOTLI

Kopinšek Stanko – odklonitev del in nalog – prenehanje del. razmerja odl. za čas 6 mesecev; Vodeb Anton – odklonitev del in nalog – prenehanje del. razmerja odl. za čas 6 mesecev; Šramelj Marjan – kraja – prenehanje delovnega razmerja.

Pravna služba

Ljubljanska banka sporoča:

Združenje bank Jugoslavije je sprejelo naslednje sklepe, ki veljajo in se uporabljajo od 31. 3. 1986 dalje:

1. Blago, storitve in druge obveznosti lahko imetnik tekočega računa poravnava s čekom do višine 25.000 din.
  2. Imetnik tekočega računa pa lahko dvigne s čekom tudi gotovino, vendar le do višine 10.000 din, razen v enoti kjer ima odprt tekoči račun.
  3. Višina čeka pri brezgotovinskem plačilu, kot tudi znesek dvignjene gotovine ne more biti nižji od 500 din.
- Prav tako je od 31. 3. 1986 dalje mogoče z vpogledne hranilne knjižice, ki se glasi na ime in je od druge banke, brez predhodne primerjave stanja, dvigniti 30.000 din.

Od 1. aprila veljajo za vezane dinarske hranilne vloge nove letne obrestne mere:

- 73** % za vloge, vezane nad 3 mesece
- 76** % za vloge, vezane nad 12 mesecev
- 78** % za vloge, vezane nad 24 mesecev

Obrestna mera za hranilne vloge na vpogled (nevezane) ostaja nespremenjena in znaša 7,5 odstotka.

Hranilne vloge, vezane nad 3 mesece, se obrestujejo po zmanjšani obrestni meri, ki jo banke uporabljajo za predčasen obračun in izplačilo letnih obresti. Pri letni obrestni meri 73 odstotkov znaša zmanjšana obrestna mera 58,75 odstotka.

Za hranilno vlogo, vezano dne 1. aprila 1986 na 3 mesece, dobi občan pri nespremenjeni obrestni meri, po poteku vezave, 14,65 odstotka obresti.

Najmanjši znesek vezave nad 3 mesece je 50.000 dinarjev.

Sporočilo sodelavcem

Ob odhodu v pokoj se prisrčno zahvaljujem vsem sodelavkam in sodelavcem za dragoceno darilo, ki mi bo vselej lep spomin. Želim vam mnogo uspehov.

Klemenšek Betka

Vsem sodelavcem in sodelavkam TOZD Radiatorji se zahvaljujem za čestitke in darilo ob življenjskem jubileju.

OGRAJENŠEK Marija

Emajlirec

Časopis izhaja dvakrat mesečno kot glasilo delovne organizacije EMO Celje in ga prejema vsi člani te delovne skupnosti brezplačno. Ureja ga uredniški odbor.

Glavni in odgovorni urednik: Viki Klenovšek. Tehnična oprema: Jože Kuzma. Naslov uredništva: Celje, Mariborska 86, telefon 32-112, interna 262. Po mnenju republiškega sekretariata za prosveto in kulturo Ljubljana, je časopis oproščen plačevanja davka od prometa proizvodov (št. 421-1/72 z dne 22. 5. 1973). Tisk in klišaji AERO Celje.

JUBILEJ MARIJE OGRAJENŠEK

2. aprila 1986 je dopolnila 50-letnico rojstva Marija OGRAJENŠEK iz TOZD Radiatorji.

Ob jubileju ji želimo vse najboljše predvsem pa veliko osebne sreče in zdravja.

Kadrovske vesti

Od 1. 3. 1986 do 31. 3. 1986

Sprejeti na delo:

PREGAMOŽ Jožica, POHAJAČ Vinko, DROFENIK Franc, ELJŠANI Skender, ELJŠANI Naser, PETEK Viktor, KORAŽIJA Anton, LEŠNIK Bogdan, ŽEKAR Bojan, ZVONAR Sandi, ŠPEGLIČ Drago – vsi TOZD Posoda; OGRIZEK Božena, ČAKŠ Franc, ZAGRUŠOVCEM Ivan – vsi TOZD Kontejner; ĐOKIĆ Spasoje, RUPNIK Marjan, GORENŠEK Dejan – vsi TOZD Kotli; STRAŠEK Aleksander – TOZD Orodjarna; ŽAGAR Andrej – DSSS – inženiring; ZORINIČ Boris – TOZD Vzdrževanje; SENIČAR Srečko – TOZD Radiatorji.

Iz DO so odšli:

POTOČNIK Alenka, BRUS Nevja, KEK Peter, PODGORŠEK Vojko, LAZAREVIČ Boro, STEBLE Edi, ZORKO Rajko, MAKSIMOVIČ Milenko, GONILOVIČ Senad, MLAKAR Rajko, RODIČ Milkan, RATEJ Roman – vsi TOZD Posoda; CIGLAR Rozalija – DSSS – razvoj; GUČEK Breda – DSSS – marketing; ŠTRAUS Ivan – DSSS – kontrola; ŠACER Franc – DSSS – inženiring; CERAJ Zdravko, NOVAK Janez, GOLEŽ Franjo – vsi TOZD Orodjarna; RAVNIKAR Viljem, DOČIČ Spasoje, KUKOVIČ Drago, ČEHIČ Meho, JUHART Franc – vsi TOZD Kotli; GRADIŠNIK Bojan, MILOVAC Drago, PEVEC Marjan, ŠTRAUS Igor, GLOJNARIČ Vlado, MLINAR Jurij – vsi TOZD Vzdrževanje; KOŠTOMAJ Vinko, JANIČIJEVIČ Zvonko, KRAJNC Marjan – vsi TOZD Radiatorji; MARINAC Srečko, KOŠTOMAJ Anton – oba TOZD Kontejner; MATUŠ Damjan – TOZD Frite; VIDENŠEK Danica, NASTASIJEVIČ Ljubišav – oba TOZD Odpreski

Umrli:

AHMETAŠEVIČ Muhamed (4. 8. 1924–11. 3. 1986) DSSS – prod. š. p.

Premeščeni iz TOZD v TOZD

BAŠIČ Ida iz DSSS v Frite s 1. 3. 1986; PLATOVŠEK Rudi iz DSSS v Vzdrževanje s 1. 3. 1986; STOJAN Štefka iz Odpreski v Radiatorji s 1. 3. 1986; POŽLEP Fanika iz Odpreski v Radiatorji s 1. 3. 1986; RUŽIČ Martina iz Odpreski v Radiatorji s 1. 3. 1986; LOŠTRK Anita iz Odpreski v Radiatorji s 1. 3. 1986; JAMŠEK Cveto iz DSSS v Orodjarna s 19. 3. 1986.

Upokojeni:

SMOLA Feliks (27. 6. 1920–3. 3. 1986) Kontejner; JAZBINŠEK Jože (2. 3. 1928–4. 3. 1986) DSSS; KOTNIK Rajmund (18. 7. 1943–7. 3. 1986) Radiatorji; KEBLIČ Anton (28. 12. 1928–5. 3. 1986) Posoda.

Poročili so se:

ROMIH Marija – RAVNAK TOZD Posoda, VODIŠEK Vida – MLAKAR TOZD Posoda, ROMANIČ Rada – KUKIČ DSSS.

